

[Margrete Auken]

blive afgrænset og præciseret. I stedet udvides de nu ud over alle bredder, så politistaten så sagteligt viser sig lige henne om hjørnet. Er det sådan et samfund vi skal have?

Jeg er overbevist om, at regeringens holdninger i princippet – men hvad er principper værd – er så smukke, som miljøministerens har været det. Men vi må have lovgivningen i orden, ellers ruller det raskt den modsatte vej. Vi venter som sagt spændt på initiativer, så vi ikke bliver nødt til at tage dem selv. Det er bedst, hvis de kommer fra regeringens side.

Alfred Hansen (DR):

Statsministeren siger i sin åbningstale, at konsekvenserne af den nuværende form for uddannelsesstøtte er uheldige og alvorlige. Retsforbundet er fuldt og helt enig i denne betragtning, og vi hilser med tilfredshed, at regeringen nu stiller i udsigt, at der vil komme et initiativ i retning af indførelse af statslån i stedet for de nuværende statsgaranterede banklån.

Nu er ordet »gældssanering« jo efterhånden blevet et modeord. Alle, der er i økonomisk knibe, skal hjælpes gennem en gældssanering. Jeg vil gerne opfordre regeringen til at føre en politik, som overflødiggør behovet for gældssanering.

Jeg vil gerne spørge statsministeren, om regeringens påtænkte planer vedrørende en revision af Statens Uddannelsesstøtte vil medføre, at alle unge over 18 år, altså fuldt myndige, skal være uafhængige af forældrenes indtægts- og formueforhold ved tildeling af Statens Uddannelsesstøtte. Det foreslår vi i retsforbundet. Vi mener, det er urimeligt, at unge over 18 år skal være afhængige af forældrenes økonomiske forhold, når det for dem drejer sig om at få en uddannelse.

Jeg håber, der er større alvor bag statsministerens ord på dette område, end der var, da statsministeren i sin redegørelse til folketinget den 6. november 1979, altså for ca. 2 år siden, sagde, at regeringen var opmærksom på de alvorlige problemer, som rejser sig for de uddannelsessøgende i forbindelse med de statsgaranterede lån. Statsministeren oplyste dengang, at regeringen ville undersøge mulighederne for at påbegynde en ændring af denne låneform. Det er stort set det samme, der bliver sagt i den nu offentliggjorte

åbningstale. Skal vi fortolke udtrykket »nu« som, at regeringen virkelig vil gøre noget for det, eller skal det bare have en mentalhygiejnisk virkning?

Jeg synes også, det er besynderligt, at da retsforbundet havde bedt om en forespørgselsdebat i indeværende år, den 18. maj, netop om de uddannelsessøgendes økonomiske forhold, hvor vi fremsatte et dagsordensforslag gående ud på, at regeringen skulle påbegynde en afvikling af de statsgaranterede banklån til fordel for statslån, der var rente- og afdragsfri i uddannelsestiden, viste det sig, at regeringen stemte imod dette dagsordensforslag. Vi håber, at regeringen ikke lader sig nøje med at stille i udsigt, at der vil komme noget, men at vi virkelig ser et konkret initiativ fra regeringens side.

Der har været talt meget, og det er der god grund til, om erhvervslivets vanskelige konkurrenceforhold, og interessen er samlet omkring landbruget. Der vil jeg gerne sige til regeringen på retsforbundets vegne, at regeringen ikke må fortsætte i blind tillid til, at EF løser dansk landbrugs problemer. Det gør EF ikke. EF-medlemskabet vil nærmere forringe landbrugets muligheder. Det skyldes bl. a., at man har fjernet mulighederne for den frie strukturtilpasning inden for landbruget gennem subsidiering, altså statstilskud til landbruget, og gennem afgifter, f. eks. en skat på produktionen i form af denne medansvarsafgift, som er lagt på husdyrbruget.

Dansk landbrug har som et frit og selvstændigt erhverv gennem generationer vist en bemærkelsesværdig evne til at tilpasse produktionen til afsætningsmulighederne og til omstilling efter de skiftende konjunkturer. Men hvis regeringens kortsigtede landbrugspolitik fortsætter, så frygter vi stærkt i retsforbundet, at den evne, som landbruget har vist til at omstille sig, vil blive slået i stykker fremover. Vi må derfor kræve, at Danmark fører en selvstændig landbrugspolitik, som både på kort og på lang sigt giver landbrugs-erhvervet muligheder for at eksistere som et frit og selvstændigt erhverv.

Vi har bl. a. foreslået fra retsforbundets side, at man afskaffer de nuværende støtteordninger, og at de milliarder, som et flertal i folketinget altså ønsker at give til landbruget, i stedet gives som en slags statslån til landbruget, sådan at landmanden højst kan få udbetalt det, der f. eks. svarer til kontantvær-